

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR. 130 23. 04.2008
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. A S.A.,

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala de administrare a marilor contribuabili, cu privire la contestatia formulata de S.C. A S.A

Contestatia a fost formulata impotriva deciziei de impunere emisa in baza raportului de inspectie fiscala pentru :

- impozit pe profit suplimentar;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit;
- - Impozit pe veniturile din premii;
 - dobanda aferenta impozitului pe veniturile din premii;
 - penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din premii;
 - contributia de asigurari sociale de sanatate angajator;
 - Majorari de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate angajator;
 - contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoane cu handicap.

Chiar si in raport de data retransmiterii deciziei de impunere, respectiv 30.10.2007, contestatia a fost depusa la Directia generala de administrare a marilor contribuabili in data de 29.10.2007 conform stampilei aplicate, respectandu-se termenul prevazut de art.207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205, art.206 si art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa solutioneze contestatia formulata de A.

I. Prin contestatia formulata, A invoca in sustinerea cauzei urmatoarele argumente:

A solicita admiterea contestației si modificarea corespunzatoare a deciziei de impunere atacate .

Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar, societatea motiveaza ca nu este de acord cu constatarea organelor de inspectie fiscala potrivit careia *“rezerva de dauna constituita in anul 1999 pentru contractul de asigurare incheiat cu P SRL se recunoaste drept cheltuiala deductibila numai suma de lei iar diferenta ramasa este apreciata ca nedeductibila la calculul impozitului pe profit pe anul 1999”* deoarece din analiza operatiunilor derulate in perioada respectiva rezulta suficiente argumente de ordin tehnic si legal care atesta ca rezerva de daune a fost corect constituita si este deductibila integral la calcul impozitului pe profit.

Astfel, A sustine ca motivul invocat de organele de inspectie fiscala in sensul ca polita incheiata cu P SRL se afla sub incidenta contractului de reasigurare PS T incheiat prin brokerul H Londra este construit numai pe logica fara sa aiba la baza documente care sa demonstreze ca polita a fost in realitate sub incidenta contractului cu reasiguratorii mai ales ca exista diferente de timp si tehnici de lucru care in mod voit au fost eludate la stabilirea solutiei respective.

In vederea clarificarii situatiei, A aduce in sustinere argumentele:

Contractul cu SC PR SRL a fost incheiat in anul 1996 cand asiguratorul si-a asumat riscurile ce urmau sa fie acoperite din

punct de vedere financiar in scopul producerii de daune. Acest contract a intrat sub autoritatea Legii nr.47/1991 care prevedea la art.16 ca societatile de asigurare, societatile de asigurare-reasigurare au obligatia sa constituie potrivit obiectului de activitate rezerve de prime pentru asigurarile de viata si rezerve de prime si de daune pentru celelalte feluri de asigurari si reasigurari iar rezervele se scad din venituri in vederea determinarii profitului .

In anul 1997 se incheie de catre A contractul de reasigurare prin brokerul H Londra care prelua, in diverse proportii, primele de asigurare incasate de A si acoperea in aceleasi proportii daunele inregistrate, numai pentru contractele incheiate incepand cu data de 01 ianuarie 1997. Contractele incheiate pana la finele anului 1996 puteau fi cuprinse in contractul de reasigurare cu conditia ca acestea sa fie incluse nominal in borderoul trimestrului I 1997 care sa cuprinda prima aferenta. Reasuratorii aveau posibilitatea sa verifice corectitudinea acestei operatiuni de intrare de portofoliu dintr-o perioada anterioara contractului de reasigurare. Din verificari a rezultat ca polita P SRL nu a fost cuprinsa in contractul de reasigurare, acesta a ramas pe perioada executarii lui in obligatia A care in mod legal a constituit rezerva tehnica aferenta riscurilor asumate prin contract.

La data de 05.03.1997 s-a produs riscul asigurat de P SRL din cauza calamitatilor naturale. Dauna solicitata a fost respinsa de catre A, motiv pentru care P SRL s-a adresat instantelor judecatoresti si a acastigat despagubirea in suma de lei - rol potrivit Sentintei civile a Tribunalului si Deciziei a Curtii de Apel. Astfel, la finele anului 1999 A cunostea ca avea de platit daune in suma de catre asiguratul P SRL a caror scadenta depindea de solutionarea recursului formulat de A la Decizia Curtii de Apel. Recursul a fost respins de catre Curtea Suprema de Justitie la data de 07.03.2000. Ca urmare, potrivit prevederilor legale A a constituit rezerva de dauna in suma dela nivelul sumei asgurate, urmand ca eventuala diferenta pana la suma de sa fie acoperita in anul 2000 in functie de solutionarea recursului.

Totodata, contestatoarea precizeaza ca in anul 2000, dupa respingerea recursului de catre Curtea Suprema de Justitie **reasuratorii au acceptat in trim.II 2000 preluarea in reasigurare a contractului respectiv caruia i se cedase 67,53% din primele incasate**, ca urmare A a suportat din dauna numai suma de , adica 32,47% cat i-a revenit din contractul de reasigurare.

Ca urmare a celor prezentate contestatoarea sustine ca la finele anului 1999 a constituit legal rezerva de dauna in suma de, la nivelul contractului de asigurare, iar in bilantul contabil pe anul 1999 s-a asigurat corect reflectarea obligatiilor de plata conform clauzelor contractuale.

In anul 2000 din rezerva de dauna reportata in suma de s-a utilizat suma de iar diferenta de a fost redusa din cheltuielile cu rezervele tehnice majorandu-se baza impozabila.

In concluzie, societatea sustine ca potrivit celor prezentate suma de a fost legal constituita fiind in totalitate deductibila la calculul profitului impozabil pe anul 1999 fiind aferenta veniturilor realizate din primele de asigurare.

In ceea ce priveste actul normativ invocat de organele de inspectie fiscala, respectiv art.4 alin.3 lit.d) din OG nr.70/1994, cu modificarile si completarile ulterioare, contestatoarea sustine ca reglementarea respectiva nu este aplicabila in anul 1999 ci in trim.II 2000 cand a fost acceptata de catre reasigurator preluarea in reasigurare a contractului de asigurare incheiat cu SC P SRL.

Ca urmare, societatea nu este de acord cu baza impozabila stabilita suplimentar in suma de si sustine ca nu datoreaza impozitul pe profit in suma de nici dobanzile si penalitatile de intarziere aferente.

In ceea ce priveste impozitul pe veniturile persoanelor fizice, majorarile de intarziere aferente in suma de si penalitatile de intarziere, A contesta baza impozabila stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala.

Contestatoarea sustine ca in scopul obtinerii de venituri a desfasurat o larga campanie publicitara pentru atragerea de asigurati persoane fizice, incheierea de contracte de asigurari in special la asigurarile obligatorii (auto) care au constat in organizarea de concursuri cu premii in bunuri si anume : televizoare, autoturisme, calculatoare, excursii, s.a.).

Persoanele fizice castigatoare de premii in perioada anilor 2001 - 2002, 2003 si 2004 au fost impozitate de catre A, astfel:

- pe anul 2001 s-au aplicat prevederile art.38 si 40 din OG nr.73/1999 privind impozitul pe venit ;

- pe anii 2002 si 2003 impozitarea premiilor s-a efectuat conform art.38 si 40 din OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit care mentine sistemul de impozitare din OG nr.73/1999;

- pe anul 2004 s-au aplicat prevederile art.80 si 81 Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Totodata, societatea sustine ca a impozitat valoarea premiilor castigate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net, suma impozitului fiind evidentiata si virata la buget inasa, desi cu ocazia verificarii organele de inspectie fiscala au confirmat ca premiile au fost impozitate corect, la reverificare echipa fiscala a criticat sistemul aplicat de A precizand ca veniturile obtinute din premii in natura se impun prin aplicarea cotei de impozitare la diferenta dintre venitul brut realizat din venitul din premii si venitul scutit si nu cum in mod eronat a procedat societatea prin aplicarea cotei de impozitare la diferenta dintre castigul net realizat si venitul scutit.

Fata de cele constatate la reverificare, societatea sustine ca eronat organele de inspectie fiscala stabilesc ca premiul in natura acordat de A persoanelor fizice reprezinta venit net eludand faptul ca valoarea premiilor atestata pe baza facturii fiscale este pentru participanti venit net. Venitul net este definit la art.80 din Legea nr.571/2003 ca fiind diferenta dintre venitul din premii si venitul neimpozabil.

Deasemenea, contestatoarea sustine ca rationamentul organelor de inspectie fiscala privind calculul bazei de impozitare [Baza de impozitare = (10% x Valoarea premiilor considerata venit net - Venitul scutit legal de impozit) - Venit scutit] conduce la stabilirea de obligatii fiscale in plus catre buget in suma delei - ron din care: lei impozit pe veniturile din premii, lei majorari de intarziere si lei penalitati de intarziere.

Ca urmare, contestatoarea nu este de acord cu acest calcul deoarece formula de calcul se abate complet de la reglementarile legale in vigoare ale art.81(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si considera ca este necesar ca impozitarea premiilor in natura sa fie revazuta si pusa de acord cu reglementarile legale in vigoare.

Referitor la Contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoane cu handicap, contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala nu au preluat in raportul de inspectie fiscala suma de lei - RON evidentiata in centralizarea rapoartelor de inspectie fiscala la sucursalele A reprezentand fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap in cota

de 3% suma ce a fost virata in plus de Sucursala A, drept pentru care solicita restituitura acesteia.

In ceea ce priveste Contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, contestatoarea sustine ca, la stabilirea obligatiilor debitului datorat organele de inspectie fiscala nu au tinut cont de suma de lei - ron virata in plus de Sucursala A ce a fost consemnata in raportul de inspectie fiscala incheiat la A Br, pentru care solicita restituitura.

II. Prin decizia de impunere organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale de administrare a marilor contribuabili - Activitatea de inspectie fiscala au stabilit debite suplimentare in baza urmatoarelor constatari din raportul de inspectie fiscala:

Urmare a inspectiei fiscale generale s-a incheiat raportul de inspectie fiscala in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala.

Prin Decizia emisa de Directia generala de solutionare a contestatiilor in solutionarea contestatiei formulata de A impotriva Deciziei de impunere s-a decis desfiintarea raportului de inspectie fiscala in baza caruia s-a emis decizia de impunere pentru suma de lei reprezentand impozit pe profit, impozit pe veniturile din premii, CAS, CASS si accesorii aferente urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze diferentele pentru aceeasi perioada.

La reverificare, s-au constatat urmatoarele:

IMPOZIT PE PROFIT

In ceea ce priveste rezerva de dauna, organele de inspectie fiscala au constatat ca din situatia centralizatoare la data de 31.12.1999 rezulta valoarea rezervelor de daune pe total A in anul 1999 in suma de rol.

In componenta acestei sume se regaseste suma de lei - rol, fundamentata in documentul "*Situatia privind unele rezerve de daune constituite pentru asigurarile de bunuri, altele decat asigurarile auto, precum si pentru asigurarile de raspundere civila legala si profesionala la 31.12.1999*" din care rezulta si valoarea rezervelor de daune avizate si neplatite pentru asigurarile facultative ale cladirilor si

a continutului pentru cazurile de pagube produse de incendii si alte calamitati (CS 10) incheiate cu persoane juridice in suma de -rol

Suma de a avut ca baza o componenta rezultata din calcul conform metodologiei interne aprobate, respectiv suma de reprezentand despagubiri platite pentru asigurarile CS 10-persoane juridice in anul 1999 preluate din conturile analitice de cheltuieli de aceasta natura, la care s-a adaugat rezerva constituita in luna decembrie 1999 in suma de ron pentru dauna aflata in litigiu cu P SRL, in baza politei.

La data producerii riscului asigurat - 05.03.1997 - ce a avut drept cauza calamitatile naturale, dauna Pa fost respinsa la avizare si nu a fost inclusa in calculul rezervei de dauna.

In luna decembrie 1999, ca urmare a sentintei civile prin care Tribunalul a hotarat ca A sa plateasca suma de si a Deciziei a Curtii de Apel si Hotararii Inaltei Curti de Casatie si Justitie din data de 07.03.2000 prin care au fost respinse recursurile A, societatea a constituit rezerva de dauna dimensionata la 100% din valoarea asigurata, respectiv ron.

Totodata, s-a constatat ca tipul de asigurari facultative ale cladirilor si a continutului pentru cazurile de pagube produse de incendiu si alte calamitati - simbolizat CS 10 face obiectul contractului P S T incheiat cu reasiguratorul H Londra care reglementeaza cedarea, respectiv preluarea unei cote procentuale de 67,53% din riscul asigurat pentru acest tip de polite, functie de valoarea asigurata, in cazul P, ce produce efecte incepand cu anul de subscriere 1997. Prin contractul de reasigurare la art.9"*Erori si omisiuni*" erau prevazute obligatiile pentru cele doua parti in situatiile aparute ca urmare a necesitarii redeschiderii unui an de reasigurare expirat astfel ca s-a constatat ca exista posibilitatea sa se regularizeze sumele de plata sau de primit rezultate din erori sau omisiuni anterioare.

Argumentele referitoare la tratarea de catre A a cheltuielii cu rezerva de dauna de 100% din valoarea politei ca fiind deductibila la calculul impozitului pe profit in anul 1999, au fost:

- polita nu a fost inclusa in portofoliul declarat si acceptat la inceputul contractului in anul 1997, iar intre timp anul de subscriere s-a incheiat neexistand certitudinea ca reasiguratorii urmau sa fie de acord cu redeschiderea acestuia;

- la data producerii daunei reasiguratorului nu i se platise primele din cele doua rate incasate pana la acea data;

- acceptul scris din partea H Londra pentru redeschiderea anului de subscriere 1997, in fapt acceptarea cesiunii si plata daunei pentru riscul P s-a realizat in trim.II 2000.

Fata de argumentele societatii si avand in vedere prevederile art.16 din Legea nr.47/1991 organele de inspectie fiscala au constatat ca polita incheiata cu SC P SRL se afla sub incidenta contractului P S T incheiat cu reasiguratorul H Londra. Astfel, in aceste conditii A avea obligatia sa cedeze reasiguratorului 67,53% din primele incasate in schimbul carora acesta din urma contribuia in aceeasi proportie la suportarea daunei. Momentul cedarii cotei de 67,53% din primele de asigurare incasate nu are relevanta in stabilirea cuantumului rezervei de dauna atat timp cat contractul de reasigurare era in vigoare la data crearii acesteia si societatea avea posibilitatea corectarii omisiunii.

Ca urmare, crearea si mentinerea in anul 1999 a rezervei pentru dauna intamplata P ca o cheltuiala deductibila fiscal la determinarea profitului impozabil se justifica numai in cuantum de respectiv in procent de 32,47% din valoarea totala a daunei acesta fiind procentul de risc ramas in sarcina A.

Ca urmare a reconsiderarii cheltuielii cu rezerva pentru dauna nu a fost acceptata la deducere suma de si s-a procedat la recalcularea profitului impozabil la 31.12.1999 stabilindu-se diferenta suplimentara in suma de din care aferent rezervei de dauna neacceptata la deducere.

II.IMPOZITUL PE VENITURILE DIN PREMII

In ceea ce priveste impozitul pe veniturile din premiile acordate in timpul campaniilor publicitare RCA, la reverificare organele de inspectie fiscala au constatat:

In perioada 01.01.2001 - 30.09.2004 A a acordat asiguratilor - clienti persoane fizice - premii sub forma de bunuri constand in calculatoare, autoturisme si sejururi in tara si strainatate in suma totala de

S-a constatat ca societatea a calculat si virat impozitul pe veniturile din premii acordate sub forma de bunuri prin aplicarea cotei de impozitare asupra unei bazei de calcul evaluata la costul de achizitie (inclusiv TVA) mentionat in facturile fiscale din care s-au scazut veniturile scutite prevazute in actele normative valabile in perioada de impozitare in conditiile in care castigurile au fost

acordate asiguratilor- clienti persoane fizice, integral la costul de achizitie fara retinerea impozitului aferent.

Pentru exemplificare organele de inspectie fiscala prezinta urmatoarele cazuri:

Pe anul 2001, in cadrul campaniei promotionale desfasurata in vederea stimulării activității de incasare a asigurării obligatorii de raspundere civila auto “A 10 ANI “ a fost desemnata castigatoare polita 0062456 incheiata cu persoana fizica V M.

Premiul a constat intr-un autoturism RENAULT SCENIC pentru care, la calculul impozitului pe venitul din premiul acordat A a utilizat procedura de calcul:

- documentul de achizitie - factura fiscala;
- cost de achizitie; din care TVA
- mod de acordare a premiului - plata in natura;
- valoarea premiului - castig net =.....
- baza impozabila = ;
- cota de impozitare 10%;
- impozit datorat -;
- impozit achitat -;
- document de plata - OP /16.03.2001.

COST DE ACHIZITIE = CASTIG NET;

BAZA IMPOZABILA

Pe anul 2002 in cadrul campaniei promotionale desfasurata in vederea stimulării activității de incasare a asigurării obligatorii de raspundere civila auto “Asigura-ti castigul cu A“ a fost desemnata castigatoare polita incheiata cu persoana fizica R E.

Premiul a constat intr-un autoturism FIAT BRAVA pentru care, la calculul impozitului pe venitul din premiul acordat A a utilizat procedura de calcul:

- documentul de achizitie - factura fiscala;
- cost de achizitie din care
- mod de acordare a premiului - plata in natura;
- valoarea premiului - castig net =.....;
- venit scutit =.....;
- baza impozabila =.....;
- cota de impozitare 10%;
- impozit datorat -;
- impozit achitat -;
- document de plata - OP/01.04.2002.

COST DE ACHIZITIE = CASTIG NET.....

BAZA IMPOZABILA= castig net - venit scutit

Pe anul 2003 in cadrul campaniei promotionale desfasurata in vederea stimulării activității de încasare a asigurării obligatorii de răspundere civilă auto “Cu Abogată și asigurat” rata a - II - a, a fost desemnată câștigătoare polita încheiată cu persoana fizică F V .

Premiul a constat într-o croazieră de 7 zile pentru două persoane pe Marea Mediterană în valoare de USD, pentru care, la calculul impozitului pe venitul din premiul acordat A a utilizat procedura de calcul:

- valoarea premiului USD;
- data plății 04.08.2003;
- cursul de schimb lei/USD;
- valoarea premiului;
- mod de acordare a premiului - plată în numerar;
- valoarea premiului - câștig net =.....
- venit scutit =.....;
- baza impozabilă =;
- cota de impozitare 10%;
- impozit datorat -
- impozit achitat -
- document de plată - OP /05.08.2003.

COST DE ACHIZITIE = CASTIG NET

BAZA IMPOZABILA= castig net - venit scutit

Pe anul 2004 în cadrul campaniei promotionale desfasurata în vederea stimulării activității de încasare a asigurării obligatorii de răspundere civilă auto “A RCA este șansa ta” au fost desemnate câștigătoare un număr de 46 de polite încheiate cu persoane fizice iar premiul a constat în acordarea a câte unui autoturism MATIZ DAEWOO.

La calculul impozitului pe venitul din premiul acordat A a utilizat procedura de calcul:

- documentul de achiziție - 46 facturi fiscale;
- cost de achiziție
- cost de achiziție total 46 autoturisme
- mod de acordare a premiilor - plată în natură;
- valoarea premiilor - câștig net =.....;
- venit scutit =.....;
- baza impozabilă =;
- cota de impozitare 10%;

- impozit datorat -
- impozit achitat -
- document de plata - OP /25.05.2004.

COST DE ACHIZITIE = CASTIG NET lei -
 BAZA IMPOZABILA= castig net - venit scutit

S-a constatat ca pe perioada verificata societatea a inregistrat in conturile de cheltuieli cu publicitatea contravaloarea premiilor acordate la nivelul costurilor de achizitie a bunurilor oferite castigatorilor iar impozitul in contul de cheltuieli cu alte impozite si taxe datorate la bugetul statului.

Fata de exemplele prezentate organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a stabilit baza de impozitare prin scaderea venitului scutit din costul de achizitie inscris in facturile fiscale in conditiile in care castigatorii au intrat in posesia bunurilor fara sa li se retina impozitul aferent din contravaloarea acestora, deci societatea a achitat clientilor asigurati castigul net egal cu costul de achizitie.

Ca urmare, s-a constatat ca societatea nu a respectat prevederile legale privind retinerea la sursa a impozitului pe veniturile din premii respectiv art.40 din Legea nr.73/1999, cu modificarile si completarile ulterioare, art.40 din OG nr.7/2001, cu modificarile si completarile ulterioare si art.80 si art.81 din Legea nr.571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit celor prezentate organele de inspectie fiscala au constatat ca in mod eronat a procedat societatea la calculul impozitului pe veniturile din premii prin aplicarea cotei de impozitare la diferenta dintre castigul net incasat - in numerar sau in natura - de persoanele fizice asigurate declarate castigatoare si venitul scutit intrucat veniturile obtinute din premii in bani si/sau in natura se impun prin aplicarea cotei de impozitare la diferenta dintre venitul brut realizat (venitul din premii) si venitul scutit (neimpozabil).

Astfel ca impunerea la sursa are la baza doua principii :

- impozitul este datorat de persoana fizica care realizeaza venitul;
- impozitul este calculat, retinut din venitul brut obtinut de persoana fizica si virat de platitorul de venit iar ca efect al acestora persoana fizica ce realizeaza venitul incaseaza venitul net respectiv ceea ce ramane din valoarea premiului dupa retinerea impozitului aferent.

Din documentele prezentate de societate rezulta ca persoanele fizice au intrat in posesia premiilor valoarea acestora

fiind in fapt castig net ce trebuia sa fie reprezentat de diferenta dintre valoarea bruta a premiului si impozitul datorat, impozit ce ar fi trebuit sa fie calculat prin aplicarea procentului de 10% la valoarea bruta dupa ce s-a sczut venitul scutit, astfel:

$$V_{brut} = V_{net} + \text{impozit}$$

$$\text{Impozit} = 10\% (V_{brut} - V_{scutit})$$

$$V_{net} = V_{brut} - \text{Impozit} = V_{brut} - 10 (V_{brut} - V_{scutit})$$

Astfel, avand in vedere ca venitul net este cunoscut, respectiv valoarea premiilor ce au fost platite persoanelor fizice rezulta:

$$V_{brut} = (10 * V_{net} - V_{scutit})/9$$

$$\text{Baza de impozitare} = V_{brut} - V_{scutit} = (10 * V_{net} - V_{scutit})/9 -$$

$$\text{Impozitul} = 10\% * \text{baza de impozitare} = (V_{net} - V_{scutit})/9.$$

Potrivit formulelor de calcul prezentate organele de inspectie fiscala au recalculat impozitul pe veniturile din premiile acordate in campaniile publicitare de stimulare a incheierii asigurarii obligatorii de raspundere civila datorat de societate stabilind diferente suplimentare de impozit in suma de impozit datorat conform control - , impozit calculat de societate) prin aplicarea cotei de impozitare la o baza de impozitare recalculata in suma totala de fata de cat a calculat societatea.

Pentru nevirarea la termenul legal in suma deau fost calculate majorari de intarziere /dobanzi in suma desi penalitati de intarziere aferente in suma de

3. Referitor la Contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator,

Prin Decizia a fost desfiintata decizia de impunere pentru sumaron reprezentand contributia la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator pe perioada 01.01.1999 - 30.09.2004 si a obligatiilor fiscale accesorii in suma totala de din care lei dobanzi si lei penalitati de intarziere pentru motivul ca prin decizia de impunere nu s-a precizat baza impozabila.

Prin Decizia de impunere s-au stabilit in sarcina societatii obligatii suplimentare privind contributia de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator in suma totala de din care societatea a contestat suma de lei aferenta veniturilor in natura acordate salariatilor in luna august 2004, stabilita la sediul central precum si accesoriile in suma de lei aferente debitului total in suma de lei.

Ca urmare a desfiintarii deciziei de impunere s-a procedat la reanalizarea documentelor si evidentelor contabile, constatandu-se:

Fata de sumele constituite, evidentiata si declarate de societate pentru luna august 2004 la reverificare s-a stabilit o diferenta in suma de lei ca urmare a neincluserii in baza de impozitare a veniturilor in natura in suma de lei acordate propriilor salariati fiind incalcate prevederile pct.A din Ordinul CNAS nr.74/2000, cu modificarile si completarile ulterioare coroborate cu prevederile art.52 alin.1 din OUG nr.150/2002, cu modificarile si completarile ulterioare.

In ceea ce priveste obligatiile accesorii s-a constatat:

La sediul central al A, s-a constatat ca societatea a efectuat o plata partiala in contul acestei contributii in suma lei cu OP 25.01.2005 astfel ca, au fost calculate majorari de intarziere/dobanzi in suma de lei pana la data primei plati - 25.01.2005 precum si penalitati de intarziere in suma delei pana in luna in care s-a efectuat prima plata partiala, respectiv ianuarie 2005.

La Sucursala B a fost incheiat Raportul de inspectie fiscala prin care se mentioneaza ca pe perioada 01.10.1999 - 30.09.2004 nu s-au constatat deficiente si ca urmare nu s-a modificat baza de impunere stabilita de sucursala.

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate, se retin urmatoarele:

A este o societate comerciala pe actiuni infiintata in conformitate cu prevederile Legii nr.47/1991 privind constituirea, organizarea si functionarea societatilor comerciale in domeniul asigurarilor si care este autorizata sa desfasoare activitatea de asigurare potrivit Legii nr. 32/2000.

I. In ceea ce priveste

- **impozit pe profit suplimentar;**
- **majorari de intarziere aferente impozitului pe**
- **penalitati de intarziere aferente impozitului pe**

1. Referitor la impozitul pe profit, cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza impozitul pe profit aferent cheltuielilor cu rezerva de dauna in suma de ron, corespunzand cotei de 67,53% din valoarea daunei, la momentul constituirii rezervei de dauna - decembrie 1999 in conditiile in care la data constituirii rezervei de dauna contractul nu era cedat in reasigurare sau la data cedarii veniturilor incasate din primele de asigurare de la Pometag societatii reasiguratore, respectiv in trim.III 2000.

In fapt, in anul 1996 A a incheiat contractul de asigurare cu SC P SRL prin care si-a asumat riscurile ce urmau sa fie acoperite din punct de vedere financiar, in scopul producerii de daune. Polita este incheiata pentru perioada un an decembrie 1996 - decembrie 1997.

In anul 1997 A a incheiat contractul de reasigurare prin brokerul H - Londra care prelua in diverse proportii primele de asigurare incasate de A si acoperea in aceleasi proportii daunele inregistrate, numai pentru contractele incepand cu anul 1997. Contractele incheiate in anul 1996 puteau fi cuprinse in contractul de reasigurare cu conditia ca acestea sa fie incluse nominal in borderoul trim.I 1997 care sa cuprinda prima aferenta, fara ca polita SC P SRL sa fie inclusa in acest borderou, ramanand in obligatia A.

La data de 05.03.1997 se produce riscul asigurat de catre SC P SRL ca urmare a calamitatilor naturale. Dauna a fost respinsa de catre A motiv pentru care SC P SRL s-a adresat instantei judecatoresti.

Prin Sentinta civila a Tribunalului si Decizia a Curtii de Apel SC P SRL a castigat despagubirea in suma de

Ca urmare, la finele anului 1999 A cunostea ca avea de platit daune in suma de catre asiguratul P SRL a caror scadenta depindea de solutionarea recursului formulat de A impotriva Deciziei Curtii de Apel. Recursul a fost respins de catre Curtea Suprema de Justitie la data de 07.03.2000.

Totodata, la finele anului 1999, potrivit prevederilor legale A a constituit, pe cheltuieli, rezerva de dauna in suma de, la nivelul sumei asigurate.

In trim.I 2000, dupa respingerea recursului de catre Curtea Suprema de Justitie societatea a purtat corespondenta cu reasiguratorul in vederea acceptarii acestei polite. Acceptarea si

preluarea de catre reasigurator a acestei polite a avut loc in trim.II 2000, A suportand 32,47% din dauna, respectiv suma de

Fata de aceasta situatie organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere suma de din rezerva de dauna constituita de societate la finele anului 1999 in suma depe considerentul ca aceasta polita intra sub incidenta contractului de reasigurare PS T incheiat cu reasiguratorul H Londra iar momentul cedarii cotei de 67,53% din primele de asigurare incasate nu are relevanta in stabilirea cuantumului rezervei de dauna atat timp cat contractul de reasigurare era in vigoare la data crearii acesteia si societatea avea posibilitatea corectarii omisiunii.

Fata de constatările organelor de inspectie fiscala contestatoarea sustine ca la finele anului 1999 a constituit legal rezerva de dauna in suma de, la nivelul contractului de asigurare, iar in bilantul contabil pe anul 1999 s-a asigurat corect reflectarea obligatiilor de plata conform clauzelor contractuale fiind aferenta veniturilor realizate din primele de asigurare.

In anul 1999, erau in vigoare prevederile art.4 alin.3 lit.d) din OG nr.70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia:

*“(3) Pentru determinarea profitului impozabil, **cheltuielile pentru care nu se admite deducerea sunt:***

*d) **sumele utilizate pentru constituirea sau majorarea rezervelor si provizioanelor peste limita legala, cu exceptia celor create de banci în limita a 2% din soldul creditelor acordate si a fondului de rezerva potrivit Legii nr. 33/1991 privind activitatea bancara, a rezervelor tehnice ale societăților de asigurare si reasigurare create conform prevederilor legale în materie, precum si a fondului de rezerva, în limita a 5% din profitul contabil anual, pâna ce acesta va atinge a cincea parte din capitalul social;**”*

Incepand cu data 1 octombrie 1999 intra in vigoare OUG nr. 127/1999 privind instituirea unor masuri cu caracter fiscal si îmbunatatirea realizarii si colectarii veniturilor statului, prin care se prevede:

“2. La articolul 4 alineatul (3), litera d) va avea urmatorul cuprins:

*d) **sumele utilizate pentru constituirea sau majorarea rezervelor si provizioanelor peste limita legala, cu exceptia celor create de banci în limita a 2% din soldul creditelor acordate si a fondului de rezerva potrivit Legii nr.33/1991 privind activitatea***

bancara, a rezervelor tehnice ale societăților de asigurare și reasigurare create conform prevederilor legale în materie, precum și a fondului de rezerva, în limita a 5% din profitul contabil anual, până când acesta va atinge a cincea parte din capitalul social.

Sunt, de asemenea, nedeductibile sumele utilizate pentru constituirea sau majorarea rezervelor de către societățile de asigurare și reasigurare pentru contractele cedate în reasigurare;"

Fata de prevederile legale se retin urmatoarele:

La data incheierii contractului de asigurare - anul 1996 - erau incidente prevederile Legii nr.47/1991 privind constituirea, organizarea și functionarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor, prin care la art.1 se prevede:

"În România, activitatea de asigurare se desfășoară prin societăți de asigurare, societăți de asigurare-reasigurare și societăți de reasigurare, care își asumă obligații prin acceptare de riscuri în schimbul plății unor prime de către asigurați sau, după caz, reasigurați."

Iar potrivit art.12 din același act normativ:

"În scopul divizării obligațiilor pe care le preiau prin acceptarea de riscuri, societățile de asigurare, societățile de asigurare-reasigurare și societățile de reasigurare pot efectua operațiuni de cedare în reasigurare la alte societăți, în reciprocitate sau unilateral, a unor părți din obligațiile asumate prin contractele încheiate cu asigurați și reasigurați."

În ceea ce privește rezerva de dauna, la art.16 din Legea nr.47/1991, se prevede ca :

"Societățile de asigurare, societățile de asigurare-reasigurare și societățile de reasigurare au obligația să constituie, potrivit obiectului lor de activitate, rezerve de prime pentru asigurările de viață, precum și rezerve de prime și de daune pentru celelalte feluri de asigurări și reasigurări.

Rezervele de daune se constituie în baza estimărilor, a datelor statistice sau a calculelor actuariale privind plățile de efectuat în viitor. Acestea nu pot fi mai mici de 40% din diferența dintre primele încasate și daunele plătite la asigurările și reasigurările cu valabilitate în cursul anului.

Rezervele de daune, chiar dacă sînt identificabile, nu pot fi urmărite de asigurați sau creditori.

Sumele afectate rezervei de prime la asigurarile de viata, precum si rezervelor de prime si daune pentru celelalte feluri de asigurari si reasigurari, se scad din venituri în vederea determinarii profitului.

Potrivit celor consemnate in polita, anexata la dosarul cauzei, rezulta ca are valabilitate pe perioada 11.12.1996 - 10.12.1997, valoarea asigurata este in suma de iar prima de asigurare este in quantum de , platibila in 4 rate.

Avand in vedere prevederile legale in materie potrivit carora *“rezervele de daune se constituie în baza estimarilor, a datelor statistice sau a calculelor actuariale privind platile de efectuat în viitor* “ precum si normele contabile potrivit carora rezervele se constituie sub forma unui fond de rezerva si pe seama cheltuielilor ce intra in calculul impozitului pe profit se retine ca la estimarea rezervei de dauna in cazul SC P SRL, pe luna decembrie 1999, veniturile aferente primelor incasate se regaseau in evidenta societatii de asigurare.

Ca urmare, la acest moment - decembrie 1999, cheltuielile cu rezerva de dauna erau aferente veniturilor din primele de asigurare incasate de societatea de asigurare si pe cale de consecinta deductibile la calculul profitului impozabil, asa cum se prevede la art.4 din OG nr.70/1994 privind impozitul pe profit , republicata:

“(4) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente realizarii veniturilor.”

In acelasi sens este si punctul de vedere al directiei de specialitate din Ministerul Economiei si Finantelor - Directia generala legislatie impozite directe exprimat prin adresa:

“[...] apreciem ca modificarea adusa de art.4 alin.3 lit.d) din Ordonanta Guvernului nr.70/1994, prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.127/1999, incepand cu data de 1 octombrie 1999, in sensul nedeductibilitatii sumelor utilizate pentru constituirea sau majorarea rezervelor pentru contractele cedate in reasigurare, nu priveste situatia de fata intrucat la acel moment, societatea de asigurare, neincluzand cazul in borderoul convenit cu reasuratorul/lista de “Erori si omisiuni” si nevirand reasuratorului cota cuvenita din prima de asigurare, si-a pastrat in sarcina sa intregul risc asigurat.”

Ca urmare, avand in vedere cele de mai sus nu se retine constatarea organelor de inspectie fiscala potrivit careia polita intra sub incidenta contractului de reasigurare P S T incheiat cu reasuratorul H Londra iar momentul cedarii cotei de 67,53% din primele de asigurare incasate nu are relevanta in stabilirea cuantumului rezervei de dauna atat timp cat contractul de reasigurare era in vigoare la data crearii acesteia si societatea avea posibilitatea corectarii omisiunii.

Astfel ca, pe anul 1999, nefiind cedata cota din primele de asigurare reasuratorului profitul impozabil al acestui exercitiu financiar ramane neschimbat.

Insa, in anul 2000, societatea a cedat in reasigurare polita P, A suportand din dauna, in realitate, numai suma de respectiv 32,47% din valoarea acesteia.

Ca urmare, momentul la care polita de asigurare a fost cedata in reasigurare si la care au fost virate primele de asigurare in proportie de 67,53% este anul 2000 si, pe cale de consecinta influenteaza rezultatul financiar al anului 2000. Astfel ca, nu se mai justifica cheltuiala cu rezerva de dauna in suma deconstituata in luna decembrie 1999, fiind deductibila la calculul impozitului pe profit pe anul 2000 numai suma aferenta cotei de 32,47% din valoarea daunei, suportata efectiv de catre A si aferenta veniturilor din primele de asigurare incasate care nu au fost cedate reasuratorului.

In drept, pe anul 2000 sunt incidente prevederile art.4 (6) lit.e) din OUG nr.217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, potrivit carora:

“e) [...] Sunt nedeductibile si sumele utilizate pentru constituirea sau pentru majorarea rezervelor de catre societatile de asigurare si reasigurare pentru contractele cedate în reasigurare;”

Intrucat nici din contestatie si nici din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezulta daca A si-a efectuat regularizarea in anul 2000 Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat, cu adresa, organelor de inspectie fiscala sa intocmeasca un proces verbal prin care sa se constate acest aspect.

Prin procesul verbal din data de 06.03.2008, se precizeaza:
“In baza Notei VIII –910 din 14 iulie 2000 [...] A trebuie:

-sa plateasca reasiguratorilor prime de asigurare aferente trim.I an 2000 de (include prima datorata pentru P) si

- sa primeasca de la reasiguratorii suma de reprezentand daune de recuperate aferente trim.I an 2000 (partial, 67,53% din valoarea despagubirii pentru P)

s-au inregistrat in luna iulie 2000 venituri (cont ... "sume recuperate de la reasiguratorii pentru plata despagubirilor) de concomitent cu cheltuieli (cont ... "prime de reasigurare pentru asigurarile de incendiu si alte pagube de bunuri, aferente anului de gestiune curent) de

2. In baza Notei VIII –1087 din 22 septembrie 2000 [...] A trebuie:

-sa plateasca reasiguratorilor o diferenta de prima bruta de reasigurare in suma de si

- sa primeasca suma de reprezentand daune de recuperate (partial, 67,53% din valoarea despagubirii pentru P)

s-au inregistrat in luna septembrie 2000 venituri (cont ... "sume recuperate de la reasiguratorii pentru plata despagubirilor) de concomitant cu cheltuieli (cont ...) de"

Intrucat prin procesul verbal mentionat organele de inspectie fiscala nu au precizat daca in anul 2000 societatea si-a diminuat cheltuielile cu rezerva de dauna constituita in anul 1999 pentru asigurarea P cu cheltuielile aferente primelor cedate in reasigurare , cu adresa, Directia generala de solutionarea contestatiilor a solicitat acestora sa faca precizari in scris referitor la acest aspect.

Prin adresa, organele de inspectie fiscala mentioneaza:

"Prin procesul verbal inregistrat la A sub [...] la paginile 2 si 3, s-a consemnat faptul ca in lunile iulie si septembrie 2000 societatea a inregistrat in venituri valoarea despagubirii de recuperate de la reasigurator, aferenta politei incheiata cu SC P SRL . Valoarea totala a veniturilor impozabile de mai sus aferente cedarii in reasigurare a politei P este de [...] precizata la pag.3 din procesul verbal, fata de valoarea cheltuielilor cu rezerva aferenta cedarii in reasigurare a politei P, considerata nedeductibila la caculul profitului impozabil pe anul 1999 de catre organul fiscal , care este de [...].

- *procedura de lucru a societatii constand in trecerea pe venituri impozabile a sumelor de incasat de la reasigurator reprezentand despagubiri aferente contractelor cedate in reasigurare in loc de tratarea ca nedeductibile fiscal a cheltuielilor cu rezerva de dauna pentru partea de risc preluata de reasigurator nu modifica profitul impozabil.”*

Potrivit celor precizate prin adresa mai sus mentionata se retine ca in anul 2000, societatea contestatoarea nu si-a diminuat cheltuielile cu rezerva de dauna aferente veniturilor din primele incasate de la P cedate reasiguratorului .

Ca urmare, avand in vedere ca cedarea veniturilor din primele incasate si incasarea sumelor reprezentand contravaloarea a 67,53% din dauna de la reasigurator a avut loc in doua transe, respectiv iulie si septembrie 2000, acestea fiind perioadele in care societatea s-a inregistrat cu venituri din sumele incasate si cheltuieli cu sumele cedate reasiguratorului, societatea datoreaza impozitul pe profit in suma de lei pe trim.III 2000, care devine exigibil la data de 25.10.2000 potrivit prevederilor legale in vigoare cu privire la plata impozitului pe profit pe anul 2000.

In ceea ce priveste precizarea organului de inspectie fiscala potrivit careia *“procedura de lucru a societatii constand in trecerea pe venituri impozabile a sumelor de incasat de la reasigurator reprezentand despagubiri aferente contractelor cedate in reasigurare in loc de tratarea ca nedeductibile fiscal a cheltuielilor cu rezerva de dauna pentru partea de risc preluata de reasigurator nu modifica profitul impozabil”* nu se poate retine in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat impozitul pe profit aferent veniturilor din sumele incasate de la reasigurator in vederea achitarii contravalorii daunei, calculat si declarat de societate, a fost avut in vedere de catre organele de inspectie fiscala la determinarea obligatiilor suplimentare pe anul 2000.

Ca urmare, se va respinge ca neintemeiata contestatia formulate de A pentru impozitul pe profit in suma de lei.

2. In ceea ce priveste:

- **majorari de intarziere aferente impozitului pe**

- profit;**
- **penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,**

2.a) Referitor la suma de lei reprezentand majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, calculate pe perioada 17.04.2000 – 25.10.2000, cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile in cuantumul stabilit de organele de inspectie fiscala in conditiile in care momentul datorarii impozitului pe profit este trim.III 2000 si nu in anul 1999.

In fapt , s-a calculat in sarcina societatii impozit pe profit in suma de lei pe anul 1999 precum si majorari de intarziere aferente in suma totala de lei, pe perioada 17.04.2000 – 31.12.2005.

In drept, potrivit art.13 din OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pe anul 2000:

“Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, până la data realizării sumei datorate, inclusiv, potrivit prevederilor [art. 2](#).

[...]

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se calculează de la data scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 și 2 aplicându-se în mod corespunzător.”

Fata de prevederile legale de mai sus se retine ca pentru diferentele suplimentare stabilite de organele de inspectie fiscala se datoreaza majorari de intarziere de la data scadentei obligatiei pana la data realizarii acesteia.

Asa cum s-a analizat la cap.I pct.1 din decizie momentul la care devine exigibil impozitul pe profit in suma de lei este data de 25.10.2000, astfel ca, societatea nu datoreaza majorarile de intarziere calculate pe perioada 17.04.2000 – 25.10.2000.

Pe cale de consecință, se va admite contestația formulată de A pentru majorările de întârziere în suma de lei, aferente perioadei 17.04.2000 – 25.10.2000, calculate după cum urmează:

Pe perioada 17.04.2000 -31.07.2000 HG NR.354/1999
cota 0,30%

Nr.zile = 105

$x \times 105 \text{ zile} \times 0,30\% = y \text{ lei (ROL)}$

y RON

Pe perioada 01.08.2000 – 25.10.2000

HG 564/2000
– cota 0,15%

Nr. Zile = 86

$x \times 86 \text{ zile} \times 0,15\% = y \text{ lei (ROL)}$

y RON

TOTAL :x+y lei (ron).

2.b) Referitor la:

- **majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- **penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,**

cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează majorările de întârziere și penalitățile în condițiile în care debitul este datorat din data de 25.10.2000.

În fapt, așa cum s-a analizat la cap.I pct.1 societatea datorează impozitul pe profit în suma de lei, începând cu data de 25.10.2000.

În drept, potrivit art.13 alin.3 din OG nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare,

“În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.”

Si ale art.13¹ alin.3 din acelasi act normativ, in vigoare incepand cu data de 01.10.2001 :

“Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată.”,

ale art.13 (2) si 14(1) din OG nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetareale, republicata si ale art.115 si art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precum si potrivit principiului de drept accesoriul urmeaza principalul, se datoreaza majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere.

Fata de prevederile legale invocate se retine ca pe perioada de la data scadenta a impozitului pe profit in suma de lei, respectiv 26.10.2000 pana la data de 31.12.2005, societatea datoreaza majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere.

Ca urmare, se va respinge ca neintemeiata contestatia si pentru accesoriile in suma totala de lei.

II. Referitor la impozit pe veniturile din premii, amjorari de intarziere si penalitati de intarziere aferente, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza aceste sume in conditiile in care nu a avut in vedere faptul ca platitorul de impozit pe venit este persoana fizica iar impozitul se determina prin retinere la sursa.

Perioada verificata: 2001 - 2004.

In fapt, pe perioada verificata organele de inspectie fiscala au calculat in sarcina societatii impozit suplimentar pe veniturile din premii in bani sau in natura (televizoare, autoturisme, sejururi, bani) acordate asiguratilor persoane fizice in cadrul campaniilor publicitare, ca urmare a recalcularii bazei impozabile.

Astfel, s-a constatat ca societatea a calculat eronat impozitul pe veniturile din premii prin aplicarea cotei de impozitare

asupra unei baze de calcul evaluata la costul de achizitie mentionat in documentele de achizitie - facturi fiscale - din care s-au sczut veniturile scutite prevazute de actele normative in vigoare pe perioada verificata in conditiile in care castigurile au fost acordate asiguratilor - persoane fizice integral la costul de achizitie fara retinerea impozitului aferent.

Din constatari rezulta ca pe toata perioada A a evidentiat in contabilitate contravaloarea premiilor acordate la nivelul costurilor de achizitie in categoria cheltuielilor cu publicitatea iar impozitul pe venit aferent in categoria cheltuielilor cu alte impozite si taxe.

La pag.13 din raportul de inspectie fiscala organele de inspectie fiscala precizeaza: "*Documentele prezentate de societate atesta faptul ca persoanele fizice au intrat in posesia premiilor - autoturisme, sejururi, asigurari de viata, etc. - valoarea acestora fiind in fapt un castig net, ce trebuie sa fie un rezultat al diferentei intre valoarea bruta a premiului si impozitul aferent datorat, impozit ce ar fi trebuit calculat in procent de 10% la valoarea bruta dupa ce s-a sczut venitul scutit, astfel:*

$$V_{brut} = V_{net} + Impozit$$

$$Impozit = 10\% (V_{brut} - V_{scutit})$$

$$V_{net} = V_{brut} - Impozit = V_{brut} - 10\% (V_{brut} - V_{scutit})$$

Potrivit celor precizate si plecand de la faptul ca venitul net este cel cunoscut, respectiv valoarea premiilor ce au fost platite in numerar sau in natura asiguratilor, organele de inspectie fiscala stabilesc formula de calcul a bazei de impozitare ca fiind :

$$\begin{aligned} \text{Baza de impozitare} &= V_{brut} - V_{scutit} = (10\% (V_{net} - V_{scutit}) / 9 - V_{scutit}) \\ &= \frac{10\% (V_{net} - V_{scutit})}{9} \end{aligned}$$

precum si a impozitului pe venitul din premii

$$Impozit = 10\% * \text{baza de impozitare} = (V_{net} - V_{scutit}) / 9.$$

Contestatoarea sustine ca rationamentul aplicat de organele de inspectie fiscala este in afara reglementarilor legale intrucat stabileste ca premiul in natura acordat de A reprezinta venit net eludand faptul ca valoarea premiilor atestata pe baza de factura fiscala este, pentru participant, un venit brut, fapt ce rezulta si din textul Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal. Totodata, argumenteaza ca modul de calcul prezentat de organele de inspectie fiscala introduce notiunea de venit net cu alt continut, motiv pentru care recalcularea bazei de impozitare a premiilor in natura consta in adaugarea la venitul din premii a cotei de 10% dupa care se scade venitul neimpozabil rezultand o baza de impozitare mai mare. De

asemenea, societatea sustine ca formula de calcul aplicata de organele de inspectie fiscala se abate de la reglementarile legale in vigoare nefiind recunoscuta nici de Codul fiscal si nici de Codul de procedura fiscala.

In drept, sunt incidente dispozitiile art.2 si art.40 din OG nr.73/1999 privind impozitul pe venit, in vigoare in anul 2001:

“ART. 2

(1) Este subiect al impozitului pe venit, în condițiile prezentei ordonante, persoana fizica rezidenta, denumita în continuare contribuabil:

a) persoana fizica româna cu domiciliul în România, pentru veniturile obtinute atât din România, cât si din strainatate într-un an fiscal;

ART.40

“(1) Veniturile obtinute din jocuri de noroc, din premii si prime în bani si/sau în natura, prevazute la art. 38, se impun prin retinere la sursa cu o cota de 10% aplicata la venitul brut.

(2) Obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine platitorilor de venituri, impozitul fiind final’.

Conform art.2, art.38 si art.40 din OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit, in vigoare pe perioada 2002 - 2003:

“ART. 2

(1) Este subiect al impozitului pe venit, în condițiile prezentei ordonante, persoana fizica rezidenta, denumita în continuare contribuabil:

a) persoana fizica româna cu domiciliul în România, pentru veniturile obtinute atât din România, cât si din strainatate;

ART. 38

În aceasta categorie se cuprind:[...]

d) veniturile sub forma de premii în bani si/sau în natura, altele decât cele prevazute la art. 6, 22 si 23;

ART.40

[...]

(2) Veniturile din premii, în bani si/sau în natura, prevazute la art. 38, se impun prin retinere la sursa cu o cota de 10% aplicata asupra diferentei dintre venitul brut si suma reprezentând venitul scutit potrivit art. 39.

(3) Obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine platitorilor de venituri, impozitul fiind final’.

Iar potrivit art.2 si art.81 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2004:

ART.2

(1) Este subiect al impozitului pe venit, în condițiile prezentei ordonante, persoana fizica rezidenta, denumita în continuare contribuabil:

a) persoana fizica româna cu domiciliul în România, pentru veniturile obtinute atât din România, cât si din strainatate;

ART.81

Retinerea impozitului aferent veniturilor din premii oi din jocuri de noroc

(1) Venitul sub forma de premii dintr-un singur concurs se impune, prin retinere la sursa, cu o cota de 10% aplicata asupra venitului net.

(3) Obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine platitorilor de venituri.

Potrivit prevederilor legale de mai sus se retine ca veniturile din premii in bani si/sau in natura se impun prin retinere la sursa, subiect al impozitului pe venit este persoana fizica romana care obtine veniturile din premii in bani si/sau in natura iar obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine platitorului de venituri, in speta A.

In ceea ce priveste modul de calcul al impozitului pe veniturile din premii, prevederile legale in materie sunt:

Pe anul 2001 sunt incidente prevederile art.39 si art.40 din OG nr.73/1999 privind impozitul pe venit, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pe anul 2001, potrivit caruia :

“Sunt scutite veniturile obtinute din jocuri de noroc, din premii si prime în bani si/sau în natura, prevazute la art.38, sub valoarea de 5.000.000 lei pentru fiecare câstig realizat, de la acelasi organizator sau platitor, într-o singura zi.

2. Metode de determinare

Si art.40 conform caruia:

(1) Veniturile obtinute din jocuri de noroc, din premii si prime în bani si/sau în natura, prevazute la art. 38, se impun prin retinere la sursa cu o cota de 10% aplicata la venitul brut.”

Si HG nr.1066/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanei Guvernului nr.73/1999 privind impozitul pe venit, care explicita prevederile art.40 din OG nr.73/1999 privind impozitul pe venit :

“Contribuabilii, persoane fizice, care realizeaza venituri din jocuri de noroc, din premii în bani si/sau în natura, datoreaza un impozit calculat prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinate ca diferenta între câstigul realizat si suma reprezentând venitul scutit potrivit art. 39 din o□a.

Pe perioada 2002 - 2003 erau in vigoare prevederile art.39 si art.40 din OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit, potrivit carora:

“Sunt scutite de impozit veniturile obtinute din jocuri de noroc si din premii, în bani si/sau în natura, prevazute la art. 38, sub valoarea sumei neimpozabile, stabilita conform procedurii prevazute la art.13 alin. (3), pentru fiecare câstig realizat, de la acelasi organizator sau platitor, într-o singura zi.

2. Metode de determinare

(1) Veniturile obtinute din jocuri de noroc si din premii, în bani si/sau în natura, prevazute la art. 38, se impun prin retinere la sursa cu o cota de 10% aplicata asupra diferentei dintre venitul brut si suma reprezentând venitul scutit potrivit art. 39.

(2) Obligatia calcularii, retinerii si virarii impozitului revine platitorilor de venituri, impozitul fiind final.”

HG nr.54 din 16 ianuarie 2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O□ei Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit:

“ Contribuabilii persoane fizice care realizeaza venituri din jocuri de noroc, din premii în bani si/sau în natura, indiferent de forma sub care sunt acordate, datoreaza un impozit calculat prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinate ca diferenta între câstigul realizat si suma reprezentând venitul scutit, care, începând cu data de 1 ianuarie 2002, este de 6.000.000 lei pentru fiecare câstig realizat de la acelasi organizator sau platitor într-o singura zi.”

In ceea ce priveste anul 2004, modul de calcul al impozitului pe veniturile din premii este prevazut la art.80 si art.81 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, potrivit carora:

“ART.80

Stabilirea venitului net din premii si din jocuri de noroc

(1) Venitul net este diferenta dintre venitul din premii, respectiv din jocuri de noroc, si suma reprezentând venit neimpozabil.

(2) Pierderile înregistrate din jocuri de noroc nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compenseaza, reprezentând pierderi definitive ale contribuabilului.

ART.81

Retinerea impozitului aferent veniturilor din premii si din jocuri de noroc

(1) Venitul sub forma de premii dintr-un singur concurs se impune, prin retinere la sursa, cu o cota de 10% aplicata asupra venitului net.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin retinere la sursa, cu o cota de 20% aplicata asupra venitului net.

(3) Obligatia calcularii, retinerii oi virarii impozitului revine platitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obtinute din premii si din jocuri de noroc, în bani si/sau în natura, sub valoarea sumei neimpozabile stabilita în suma de 7.600.000 lei pentru fiecare câstig realizat de la acelasi organizator sau platitor, într-o singura zi.

(5) Impozitul calculat si retinut în momentul platii venitului se vireaza la bugetul de stat”.

Conform prevederilor legale mentionate, se retine ca, pe intreaga perioada verificata, baza impozabila este reprezentata de diferenta dintre castigul realizat (venitul din premii/castigul realizat asa cum este definit prin legislatia in vigoare) si venitul scutit (neimpozabil), stabilit prin actele normative in vigoare.

Plecand de la faptul ca societatea a achitat persoanelor fizice premiile la valoarea de achizitie fara sa retina la sursa impozitul pe venit, organele de inspectie fiscala, in vederea determinarii impozitului pe venit, au considerat sumele platite persoanelor fizice sub forma de premii ca fiind venit net (reprezentat de diferenta dintre venitul brut si impozitul pe venit) iar venitul brut se determina ca diferenta intre venitul net si impozitul pe venit aferent fiecarui castig.

Venitul brut este reprezentat de suma platita persoanelor fizice sub forma de premii in bani si/sau in natura (venitul net) la care se adauga impozitul pe venit .

Venitul net reprezinta suma achitata persoanelor fizice sub forma de premii, determinata dupa scaderea din venitul brut a impozitului pe venit ce trebuie retinut si virat la buget de catre platitorul de venit.

Pentru cazul in speta, A a achitat persoanelor fizice contravaloarea bunurilor in bani si /sau natura la valoarea de achizitie a acestora fara sa retina impozitul pe venit aferent.

Din adresa rezulta ca A a anuntat si a pus in joc in campaniile publicitare premii la valoarea de plata efectiva catre castigatori, respectiv acel venit incasat de persoana fizica si asupra caruia (mai putin venitul neimpozabil) A a calculat impozitul prin aplicarea cotei de impozitare. Din suma anuntata, ce reprezinta venit brut, societatea ar fi trebuit sa deduca impozitul pe venit, calculat si retinut si sa achite persoanei fizice valoarea de achizitie a bunului diminuata cu impozitul pe venit.

In aceste conditii, organele de inspectie fiscala au recalculat impozitul pe venit considerand premiul in natura achitat persoanei fizice castigatoare (la costul de achizitie) ca fiind venit net, utilizand metoda sutei marite, procedeu utilizat in situatia determinarii impozitului prin retinere la sursa avand in vedere ca subiect al impozitului pe venit este persoana fizica.

Urmare a aplicarii acestui procedeu au rezultat diferente de impozit pe venit suplimentare, baza de impozitare fiind reclaculata in functie de starea de fapt constatata, organele de inspectie fiscala plecand de la valoarea premiului achitat persoanelor fizice castigatoare, respectiv costul de achizitie a bunurilor in natura, ce reprezinta, in acest caz, venit net.

Potrivit celor prezentate se retine ca A nu a avut in vedere faptul ca platitorul de impozit pe venitul din premii este persoana fizica si nici faptul ca impozitul pe venit se determina prin retinere la sursa, obligatia retinerii si virarii impozitului catre buget revenindu-i platitorului de venit.

Ca urmare, se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru acest capitol.

III. In ceea ce priveste

- - **contributia pentru asigurari sociale de sanatate datorata de angajator,**
- - **majorari de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, cauza supusa**

solutionarii este daca Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se poate pronunta asupra legalitatii cuantumului contributiei de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator si accesoriilor aferente in conditiile in care societatea sustine ca are achitata in contul contributiei la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator, suma de lei ron, virata in plus la sucursala B.

In fapt, ca urmare a incheierii raportului de inspectie fiscala a fost emisa Decizia de impunere prin care s-a stabilit in sarcina contestatoarei contributia suplimentara de asigurari sociale de sanatate datorata de angajator, in suma de lei .

Ca urmare a contestatiei formulata de A impotriva deciziei de impunere a fost emisa Decizia in solutionarea contestatiei prin care s-a dispus desfiintarea deciziei de impunere pentru aceasta suma intrucat decizia de impunere a fost emisa fara a fi precizata baza de impozitare.

In urma reverificarii societatii s-a intocmit raportul de inspectie fiscala in baza caruia a fost emisa decizia de impunere prin care s-a stabilit o obligatie suplimentara reprezentand contributie la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator in suma de lei precum si majorari de intarziere aferente in suma de lei.

Fata de obligatia stabilita de organele de inspectie fiscala, prin decizia de impunere contestata, reprezentand contributie de asigurari sociale de sanatate, contestatoarea sustine ca nu s-a avut in vedere suma delei, contributia la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator, virata in plus la Sucursala A B in contul contributiei la asigurarile sociale de sanatate, suma consemnata in Raportul de inspectie fiscala incheiat la Sucursala A B.

In drept, potrivit art.94 *“Obiectul si functiile inspectiei fiscale”* din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, alin.3 lit.f):

“Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;”

De asemenea, potrivit art.109 alin.2 din OG nr.92/2003, republicata:

“(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Modelul și conținutul deciziei de impunere a fost aprobată prin OMFP nr.972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală".

Potrivit Instrucțiunilor de completare a formularului Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, aprobate prin OMFP nr.972/2006, în ANEXA 2 prevede ca la pct.2.1.1. "Obligații fiscale suplimentare de plată" din decizia de impunere – "randul 1 col.56: se completează **cu valoarea totală a sumelor stabilite suplimentar de către inspecția fiscală pentru impozitul, taxa, contribuția care a făcut obiectul inspecției fiscale, pentru toată perioada verificată.**"

Având în vedere prevederile actelor normative invocate se reține că organele de inspecție fiscală au completat pct.2.1.1. din decizia de impunere cu suma de lei reprezentând diferența suplimentară față de creanța la momentul începerii inspecției fiscale, obligație stabilită ca datorată suplimentar pe perioada verificată.

În ceea ce privește accesoriile calculate de organele de inspecție fiscală în decizia de impunere, se reține faptul că temeiul de drept care reglementează calculul accesoriilor este art.119 "Dispoziții generale privind majorări de întârziere" din OG nr.92/2003, republicată, care, la alin.1, precizează:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Asadar, majorarile de intarziere se calculeaza asupra unor obligatii fiscale de plata, pentru neplata acestora la buget la termenul de scadenta, termen reglementat in conformitate cu dispozitiile Codului fiscal si curg pana la data platii acestora la buget.

Per a contrario, nu se poate aprecia ca in acceptiunea textului de lege accesoriile se pot determina si pot avea ca baza obligatii fiscale suplimentare fata de creanta declarata de contribuabil, pe perioada verificata, obligatii care pot cuprinde si sume achitate de contribuabil la buget, dar nedeclarate. In caz contrar, s-ar ajunge la situatia ca accesoriile stabilite prin decizia de impunere sa fie calculate asupra unor sume incasate la buget si nu asupra unor sume suplimentare de plata, in vederea platii acestora.

Prin urmare, luand in considerare faptul ca, asa cum reiese de la pag.18 din Raportul de inspectie fiscala ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata: *“Pentru neachitarea la termenul legal a sumei de reprezentand diferenta suplimentara stabilita la control – sediul central – contributie la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator – organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea accesoriilor [...]”*, accesoriile stabilite in decizia de impunere sunt aferente obligatiei stabilite suplimentar ca datorata bugetului fata de suma declarata de contribuabil, faptul ca acesta sustine ca a achitat suma delei in plus fata de suma declarata de el, aspect consemnat in Raportul de inspectie fiscala incheiat la Sucursala A B, urmeaza a se desfiinta decizia de impunere si a se reanaliza baza de impunere la care au fost calculate accesoriile, astfel incat, aceasta sa reprezinte contributie la asigurarile sociale de sanatate datorata de angajator de plata la buget si nu sume incasate in contul acestei obligatii, aflate in suprasolvire la data inspectiei fiscale .

Totodata, la reverificare organele de inspectie fiscala vor analiza daca suprasolvirea s-a mentinut in contul contribuabilului, pe toata aceasta perioada, respectiv daca nu a fost restituita sau compensata contributia platita in plus fata de suma declarata potrivit dispozitiilor art.116 si art.117 din Codul de procedura fiscala.

Ca urmare, se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata la data de 31.07.2007, potrivit carora:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

IV. Referitor la contribuția la fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap în suma de lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se mai poate investi cu soluționarea contestației în condițiile în care s-a pronunțat asupra cauzei prin Decizia.

A contesta suma de lei reprezentând contribuție la fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap, constatată prin Raportul de inspecție fiscală, încheiat la Sucursala A - B, ca fiind virată în plus.

Această sumă nu a făcut obiectul Deciziei de impunere emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la A-centrală astfel ca, urmare a contestației formulată de societate împotriva deciziei de impunere a fost emisă Decizia prin care s-a hotărât respingerea contestației pentru această sumă ca fiind fără obiect.

Potrivit art.210 *“Decizia sau dispoziția de soluționare”* din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede la alin.2 :

“Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac”.

Conform prevederilor legale de mai sus, se reține că Decizia este definitivă în sistemul cailor administrative de atac iar așa cum se menționează în dispozitivul respectivei decizii *“prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel B, în termen de 6 luni de la comunicare”* A avea posibilitatea să se adreseze instanței judecătorești, în termenul mai sus precizat.

Ca urmare a reverificării societății a fost întocmit raportul de inspecție fiscală în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere, decizie prin care nu au fost stabilite diferențe suplimentare de plată privind contribuția la fondul la fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap.

Prin contestatia formulata impotriva deciziei de impunere, A sustine ca *“nici la reverificarea efectuata echipa de inspectie fiscala nu a preluat in raportul de inspectie fiscala suma de lei RON evidentiata in centralizarea rapoartelor de inspectie fiscala la sucursalele A [...] suma ce a fost virata in plus de sucursala B[...]”*.

Ca urmare a celor prezentate mai sus se retine ca potrivit celor solicitate prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere, Directia generala de solutionare a contestatiilor ar trebui sa se pronunte a doua oara asupra aceleesi cauze.

In drept, art.1201 din Codul civil precizeaza:

“Este lucru judecat atunci cand a doua cerere in judecata are acelasi obiect, este intemeiata pe aceeasi cauza si este intre aceleasi parti, facuta de ele si in contra lor in aceeasi calitate.”

Iar potrivit pct.12.4 din Ordinul presedintelui ANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata *”prin decizie se poate constata autoritatea de lucru judecat atunci cand exista identitate de obiect, parti si cauza”*.

Fata de prevederile legale de mai sus Directia generala de solutionare a contestatiilor constata existenta in cauza a autoritatii de lucru judecat pentru suma de lei reprezentand contributia la fondul la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap.

In ceea ce priveste cererea contestatoarei privind restituirea acestei sume virata in plus se retin urmatoarele:

Potrivit art.117 (1) lit.b) si alin.9 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala , republicata:

*“ (1) Se restituie, la cerere, debitorului urmatoarele sume:
b) cele platite în plus fara de obligatia fiscala;”*

[...]

(9) Procedura de restituire si de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobânzilor prevazute la art. 124, se aproba prin ordin al ministrului economiei si finantelor ”.

Iar potrivit OMFP nr.1899 din 22 decembrie 2004 pentru aprobarea Procedurii de restituire si de rambursare a sumelor de la buget, precum si de acordare a dobânzilor cuvenite contribuabililor

pentru sumele restituite sau rambursate cu depașirea termenului legal, la art.1 alin.1 și 2 se prevede:

“1. Sumele care se restituie contribuabililor sunt cele prevăzute la art. 112 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

*2. Restituirea se efectuează la cererea contribuabilului, în termen de 45 de zile de la data depunerii și înregistrării acesteia la organul fiscal caruia îi revine competența de administrare a creanțelor bugetare, potrivit prevederilor art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, **denumit în continuare organul fiscal competent.**”*

Iar potrivit art.33 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată

“ (1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine acelui organ fiscal, județean, local sau al municipiului București, stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al platitorului de venit, în cazul impozitelor și contribuțiilor realizate prin stopaj la sursă, în condițiile legii. [...]

(3) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a creanțelor fiscale datorate de marii contribuabili, inclusiv de sediile secundare ale acestora, competența poate fi stabilită în sarcina altor organe fiscale decât cele prevăzute la alin.(1), prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate restituirea sumelor de la buget se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii și înregistrării cererii la organul fiscal caruia îi revine competența de administrare a creanțelor bugetare, în cazul în care cererea de

restituire se formulează de către A, conform art.26 alin.2 din OG nr.92/2003, republicată, potrivit caruia:

*“(2) Pentru persoanele juridice cu sediul în România, **care au sedii secundare, platitor de obligațiilor fiscale este persoana juridică**, cu excepția impozitului pe venitul din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii, de către sediile secundare ale persoanei juridice.”*

Ca urmare, restituirea sumelor achitate in plus la buget nu intra in competenta organului de solutionare a contestatiilor .

Potrivit celor precizate in decizie, se retine faptul ca Directia generala de solutionare a contestatiilor s-a investit in solutionarea contestatiei formulata de A impotriva Deciziei de impunere emitand Decizia, ce a ramas definitiva in sistemul cailor administrative de atac, astfel incat se constata autoritate de lucru judecat.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.4 alin.3 lit.e) din OG nr.70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art.2 si art.40 din OG nr.73/1999, art.2 si art.40 din OG nr.7/2001, art.2 si art.81 din Legea nr.571/2003, art.26, 33, 94, 109, 115, 117, 120 din OG nr.92/2003, art.13, 13¹, din OG nr.11/1996, cu modificarile si completarile ulterioare, art.13 si 14 din OG nr.61/2002 cu modificarile si completarile ulterioare, art.1201 din Codul civil coroborate cu art.206, art.207 si art.209 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Admiterea contestatiei formulata de A pentru suma de lei reprezentand majorari de intarzare aferente impozitului pe profit.

2. Respingerea contestatiei formulata de A ca neintemeiata pentru suma de lei, reprezentand:

- impozit pe profit suplimentar;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,
- Impozit pe veniturile din premii;
- dobanda aferenta impozitului pe veniturile din premii;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe; veniturile din premii.

3. Desfiintarea deciziei de impunere pentru suma de, reprezentand:
- reprezentand contributie la asigurarile sociale de sanatate datorate de angajator
 - - majorari de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze aceste sume in functie de cele precizate in decizie.

4. In ceea ce priveste suma de reprezentand *contributia la fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap* Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor constata existenta in cauza a autoritatii de lucru judecat.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 6 luni de la comunicare.